

Даниял кітабы - Жүз алпыс үшінші бөлім

Пайғамбарлықтың бетін ашу: Даниял кітабының он бірінші тарауын зерттеу

Jeff Pippenger

2024-03-28

Енді біз Даниял кітабының он бірінші тарауын қарастыруға кірісеміз.

Мен де Мидиялық Дарийдің бірінші жылында оны қуаттап, нығайту үшін тұрдым. Ал енді мен саған шындықты көрсетемін. Міне, Парсыда тағы үш патша көтеріледі; ал төртіншісі олардың бәрінен әлдеқайда бай болады; және өз байлығының күшімен ол бәрін Грекия патшалығына қарсы көтереді. Содан кейін ұлы бір патша көтеріледі, ол ұлан-ғайыр үстемдікпен билік жүргізіп, өз қалауынша әрекет етеді. Ал ол көтерілген кезде, оның патшалығы күйрейді де, көктің төрт желіне қарай бөлінеді; бірақ оның ұрпағына емес, әрі өзі билік жүргізген үстемдікке сай да болмайды; өйткені оның патшалығы түп-тамырымен жұлынып алынып, солардан басқа өзгелерге беріледі. Даниял 11:1–4.

Жәбірейіл Даниялға әуелі Дарийдің бірінші жылында да онымен бірге әрекет еткенін хабарлайды; сол жылы Дарийдің жиені, оның қолбасшысы, Бабыл қаласын басып алып, Белшазарды өлтірді. Оныншы тараудың бірінші аятына сәйкес, Даниял бұл көріністі Кирдің үшінші жылында қабылдап отыр, сондықтан Жәбірейіл Дарий мен Кирдің екеуін де «ақыр заманның» нышандарын бейнелейтін тұлғалар ретінде белгілеп отыр. Белшазар мен Бабыл біздің заманымызға дейінгі 538 жылы Мидия-Парсы империясының қолына өтті.

«Кир Вавилонды қоршауға алып, оны б.з.д. 538 жылы айла-тәсілмен басып алды; ал парсылар өлтірген Белшазардың қазасымен Вавилон патшалығы өмір сүруін тоқтатты». Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 46.

Б.з.д. 538 жылы Даниял тоғызыншы тарауды жазып қалдырды.

«Алдыңғы тарауда [сегізінші тарауда] жазылған аян Белшазардың билігінің үшінші жылы, б.з.д. 538 жылы берілді. Сол жылдың өзінде, Дарийдің де бірінші жылы болған сол жылы, осы тарауда [тоғызыншы тарауда] баяндалатын оқиғалар орын алды». Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

Б.з.д. 538 жылы, Данияр айтқандай, Дарийдің бірінші жылы — Белшазардың үшінші әрі соңғы жылы — Жаратқан Ие халдейлердің жерін жазалап, оны қаңыратып тастады.

Бүкіл осы жер қаңырап бос қалады әрі сұмдыққа айналады; және осы халықтар Бабыл патшасына жетпіс жыл қызмет етеді. Ал жетпіс жыл толған кезде, — дейді Жаратқан Ие, — олардың заңсыздығы үшін Бабыл патшасын да, сол халықты да, халдейлердің жерін де жазалаймын және оны мәңгілік қаңырауға айналдырамын. Еремия 25:11, 12.

Оныншы аятта Жаратқан Ие Бабылдың жазасына көшкенде, «кейін» деген сөзді қолданады. Бабыл қаңырап бос қалғаннан «кейін», Жаратқан Ие Құдай халқы үшін Өзінің игі ісін жүзеге асырар еді.

Өйткені Жаратқан Ие былай дейді: Бабылда жетпіс жыл толған соң Мен сендерге назар аударамын да, сендерді осы жерге қайтару арқылы сендерге қатысты игі сөзімді орындаймын. Еремия 25:10.

Жетпіс жылдық тұтқындық б.з.д. 606 жылы басталды.

«Б.з.д. 606 жылы басталған жетпіс жылдың енді өз аяқталуына жақындап қалғанын Даниял түсінді». Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

Жетпіс жылдық тұтқындық б.з.д. 606 жылы басталып, б.з.д. 536 жылы аяқталды; бұл Белшазардың өлімі мен б.з.д. 538 жылы Бабылдың қаңырап бос қалуынан екі жыл кейін еді. Бұл Кирдің үшінші жылы болатын. Жәбірейіл Хиддекел өзені туралы пайғамбарлықты Кирдің үшінші жылына орналастырады және он бірінші тараудың баянын Дарийдің бірінші жылына сілтеме жасаудан бастайды; осылайша ол екі нақты жылды айқындап көрсетеді. Б.з.д. 538 жыл да, б.з.д. 536 жыл да белгіленген уақыттар болды: б.з.д. 538 жыл жетпіс жыл туралы пайғамбарлықтың аяқталуы үшін белгіленген уақыт болса, ал б.з.д. 536 жыл — б.з.д. 538 жылдан “кейін” Жаратқан Ие Өз халқына арнап Өзінің игі ісін жүзеге асыратын, пайғамбарлықпен белгіленген уақыт еді.

Б.з.д. 538 жыл мен б.з.д. 536 жыл — екеуі де белгіленген уақыттар, әрі олар екі тарихи тұлға арқылы бейнеленген: біріншісі — Мидияның алғашқы патшасы, екіншісі — Парсының алғашқы патшасы. Нақтылы Израилдің нақтылы Бабылда тұтқында болған жетпіс жылы рухани Израилдің рухани Бабылда 538 жылдан 1798 жылға дейін тұтқында болған бір мың екі жүз алпыс жылын бейнеледі. 1798 жыл «белгіленген уақыт» болды, содан кейін пайғамбарлық тұрғыдан «ақыр заман» деп айқындалған кезең басталды. «Белгіленген уақыт» ретінде көрсетілген б.з.д. 538 жыл мен б.з.д. 536 жыл да «ақыр заман» ретінде бейнеленген кезеңнің басталуын белгілейді.

«Құдайдың жердегі шіркеуі осы тынымсыз кудалаудың ұзақ кезеңі бойында, жер аударылу дәуірінде Бабылда тұтқында болған Израил ұлдары қандай шынайы тұтқында болса, дәл сондай шынайы тұтқында болды». Prophets and Kings, 714.

Барлық пайғамбарлықтар алғаш орындалған күндерден гөрі соңғы күндерге неғұрлым нақтылырақ бағытталған; сондықтан б.з.д. 538 жыл мен патша Дарий, сондай-ақ б.з.д. 536 жыл мен патша Кир 1989 жылғы «ақырзаман уақытын» бейнелейді, ал осы екі патша Президент Рейган мен бірінші Президент Буштың типі болып табылады. Б.з.д. 538 жыл мен б.з.д. 536 жыл бір межені білдіреді, әрі бұл екі күн де сол бір ғана межені көрсететін күндер ретінде түсініледі. «Ақырзаман уақыты» деген межелік нүкте екі нышаннан тұрады, және кейде, Рейган мен бірінші Буш жағдайындағыдай, осы екі нышан да бір жылдың ішінде орындалады. Бірақ бұл қағида емес, одан ауытқу болып табылады, өйткені Мұсаның заманындағы «ақырзаман уақытының» межесі Харон мен Мұсаның дүниеге келуі болды, ал

олардың арасы үш жыл еді. Мәсіхтің тарихында бұл Жақия Шомылдырушы мен Мәсіхтің дүниеге келуі болды, олардың арасы алты ай еді.

«Ақыр заман» кезеңімен бірге, антихрист тарихында бұл 1798 және 1799 жылдар болды. Француз төңкерісі пайғамбарлықтың тақырыбы болып табылады; ол 1789 жылы басталып, белгіленген өз уақытында 1799 жылы аяқталып, он жылға созылды, дәл сол сияқты 1798 жыл да белгіленген уақыт болды. Екеуі бірігіп аңға салынған өлімші жараны, сондай-ақ аңның үстіне мініп, оның үстінен патшалық құрған әйелді айқындайды. Дарий өз дұшпанын әскерін «қабырға» арқылы ішке кіргізу арқылы жеңген патша болды, әрі ол «темір перденің» қабырғасын құлату арқылы өз дұшпанын жеңген Рейганды бейнелейді. Кир бірінші Бушты бейнелейді, өйткені Кир Ұлы Кир ретінде белгілі, ал бірінші Джордж Буш — үлкен Буш, соңғы Буш — кіші Буш.

Өйткені бұл екі патша және олар бейнелейтін екі мерзім іс жүзінде бір ғана нышан болып табылады. Оның бірі Бабылдың билік жүргізетін жетпіс жылын белгілейді. Сол жетпіс жылдық кезең өзіне белгіленген уақытына б.з.д. 538 жылы жетті және Дарий арқылы бейнеленеді. Жетпіс жылдық тұтқындықтың аяқталуы өзіне белгіленген уақытына б.з.д. 536 жылы жетті және Кир арқылы бейнеленеді. Олар бірге пайғамбарлық нұрдың мөрі ашылуға тиісті «ақырғы уақытты» бейнелейді. 1798 жылы Аян кітабының он төртінші тарауындағы бірінші періште «ақырғы уақытқа» келді, ал Уайт ханым ол періште туралы: «ол Иса Мәсіхтің Өзінен кем тұлға емес еді», — дейді.

Кирдің үшінші жылында Құдай халқының әміршісі әрі періштелердің бас періштесі Михаил Кирмен әрекеттесу үшін түсіп келді де, Кирді Құдай халқының Иерусалимге қайта оралуына, қаланы, киелі орынды, көшелер мен қабырғаларды қайта тұрғызуына мүмкіндік беретін үш жарлықтың алғашқысыны жариялауға жетелейтін нұрды қуаттады. Бұл іс 1798 жылы «ақыр заманның уақытында» басталған бірінші және екінші періштелердің ісінің бейнесі болды.

Ақыр заманда, Дарий мен Кирдің күндерінде Михаилдың төмен түсуі 1798 жылғы бірінші періштенің келуін бейнеледі, әрі екеуі бірігіп 1989 жылы «ақыр заманда» сол бір періштенің келуін белгілейді. 1989 жыл «ақыр заман» кезеңін бастады, әрі ол сондай-ақ белгіленген уақыт болды. Белгіленген уақыт пайғамбарлық уақыт кезеңінің аяқталуын білдіреді. 1863 жылғы бүлік, қазіргі рухани Израил үшін алғашқы «Қадеште», 1989 жылы «белгіленген уақытта» аяқталған жүз жиырма алты жылдық кезеңнің басталуы болды. Жүз жиырма алты — мың екі жүз алпыстың оннан бірі, яғни оннан бір бөлігі, ал 1798 жылы мың екі жүз алпыс жылдың соңында бірінші періштенің қозғалысы тарихқа енді. 1989 жылы жүз жиырма алты жылдың соңында үшінші періштенің қозғалысы тарихқа енді.

Даниял кітабының он бірінші тарауының бірінші аятында Жәбірейіл бейнеленген тарихтың соңының уақыты — 1989 жылы Кирден басталатынын айқындауда мұқият та дәл. Ұлы Кир мұнда ұлы Бушты бейнелейді; оның артынан үш патша келеді, содан кейін олардың бәрінен әлдеқайда бай болатын төртінші патша шығады. Осылайша бүкіл Грекияны қоздыратын сол бай төртінші патша 1989 жылдан бергі алтыншы президент болып табылады.

Оныншы тараудағы оқиғаларда Даниял қайғырып тұрған ретінде көрсетіледі, әрі ол аянды көрген сәттегі қайғыру тәжірибесі арқылы Мәсіхтің бейнесіне өзгертіледі. Жиырма бір күндік қайғыру кезеңі өлім кезеңін білдіреді, ол қайта тірілумен аяқталады. Оныншы тарауда Михаил көктен төмен түсті, ал Яһуда жетіде Ол түскен кезде Мұсаны қайта тірілтеді. Аян кітабының он бірінші тарауында Мұса (және Илияс) өлтірілген, әрі үш жарым нышандық күн бойы көшеде өлі жатады. Содан кейін Мұса (Илияспен бірге) «ұлы дауыс» арқылы қайта тірілтіледі.

Үш жарым күн өткен соң Құдайдан келген өмір рухы олардың ішіне енді, және олар аяқтарына тік тұрды; мұны көргендердің үстіне зор қорқыныш түсті. Сонда олар көктен өздеріне айтылған зор дауысты естіді: «Мұнда жоғары көтеріліңдер». Олар бұлтпен көкке көтерілді; ал жаулары оларды көрді. Аян 11:11, 12.

Қайта тірілтетін «ұлы дауыс» — бас періштенің даусы, ал бас періште — Михаил.

Өйткені Иенің Өзі көктен жарлық дауыспен, бас періштенің үнімен және Құдайдың кернейімен түсіп келеді; әрі Мәсіхтің жолында өлгендер алдымен тіріледі. 1 Салониқалықтарға 4:16.

Мұса мен Илиястың өлтіріліп, қайта тірілген тарихы — бір жүз қырық төрт мыңның мөрлену тарихы. Бұл тарих 2001 жылғы 11 қыркүйекте Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періштенің «бірінші даусымен» басталды; Уайт апай оны Нью-Йорк қаласының ұлы ғимараттары құлатылған кезде келетін дауыс деп айқындайды. Аян кітабының он сегізінші тарауындағы «екінші дауыс» таяуда келетін жексенбілік заң кезінде естіледі, сол кезде Құдайдың басқа отары Бабылдан шақырылып шығады. Дәл сол тарихта, яғни мөрлену тарихында, Даниял «марах» аянын көру арқылы Мәсіхтің бейнесіне өзгертілетін болып бейнеленеді; бұл «марех» аянының әйелдік тұлғаланған көрінісі. Бұл — «себепші» аян, яғни өзін тамашалағандардың бойында көрілген бейненің қайта жаңғыртылуына «себеп болатын» аян.

Оныншы тараудағы Даниялдың өзгеруі мен мөрлену тарихына Мұсаны, Илиясты және Даниялды бейнелейтіндерді тірілтіп, өзгертетін кезде Михаилдың түсуі де кіреді. Ол тірілтуді бас періштенің «қатты дауысымен» жүзеге асырады; осылайша, бірінші және соңғы дауыстардың ортасында үшінші «дауыс» беріледі, ал ол екеуі бірдей, өйткені екеуі де Аян кітабының он сегізінші тарауындағы дауыс. Ортаңғы дауыс — бүліктің бейнеленетін жері, өйткені Михаил Мұсаны тірілткен кезде, бүліктің бастаушысы шайтан қарсылық білдіру үшін сонда тұрғанымен, онымен айтыспады.

Бірақ бас періште Михаил Мұсаның денесі туралы шайтанмен таласып, айтысқан кезінде оған қарсы тіл тигізетін айып тағуға батылы бармай, тек: «Ием сені тыйсын»,— деді. Яһуда 7.

2001 жылғы 11 қыркүйекте басталып, жуық арада келетін жексенбілік заңмен аяқталатын мөрлеу уақытының басталуы «Ақиқаттың» қолтаңбасымен таңбаланған, өйткені сол кезеңнің дәл ортасында, 2023 жылдың шілдесінде, бас періштенің ұлы дауысы Оның ортаңғы дауысын естуді таңдаған Мәсіхтегі өлілерді қайта тірілту ісін бастады. Назар

аударыңыз: 2023 жыл 2001 жылдан кейін жиырма екі жылдан соң келеді, ал жиырма екі — екі жүз жиырманың оннан бірі; бұл Құдайлық пен адамзат арасындағы байланыстың нышаны, әрі қалпына келтірудің де нышаны.

2023 жылдың шілдесінде қолында хабармен түсіп келе жатқан, Иса Мәсіхтің Өзі болып табылатын, сондай-ақ Ақиқат болып табылатын, сондай-ақ Михаил болып табылатын, әрі Альфа мен Омега болып табылатын құдіретті періште келді. Оның қолындағы кішкентай кітап — соңғы күндерге дейін мөрленіп қойылған Даниял кітабының бөлігі.

«Аянда Киелі кітаптың барлық кітаптары түйісіп, өз мәресіне жетеді. Мұнда Даниял кітабының толықтыруы бар. Бірі — пайғамбарлық; екіншісі — аян. Мөрленген кітап Аян емес, қайта Даниял пайғамбарлығының ақырғы күндерге қатысты бөлігі. Періште: “Ал сен, уа, Даниял, осы сөздерді жап та, кітапты ақырзаман уақытына дейін мөрле”, — деп бұйырды. Даниял 12:4». Елшілердің істері, 585.

Даниял пайғамбарлықтарының соңғы күндерге қатысты бөлігі — он бірінші тарау. Ол — он бірінші тараудың соңғы алты аяты, бірақ нақтырақ айтқанда, сол соңғы алты аятта қайталанатын — тараудың ішіндегі тарихи оқиғалар.

«Біздің жоғалтар уақытымыз жоқ. Алдымызда ауыр кезеңдер тұр. Дүниені соғыс рухы толқытуда. Жакында пайғамбарлықтарда айтылған ауыртпалық көріністері жүзеге асады. Даниял кітабының он бірінші тарауындағы пайғамбарлық өзінің толық орындалуына таяп қалды. Осы пайғамбарлықтың орындалуы ретінде болып өткен тарихтың көп бөлігі қайталанатын болады». Manuscript Releases, number 13, 394.

Даниял кітабының он бірінші тарауының он алтыншы аяты қырық бірінші аятта қайталанатын бір тарихты суреттейді, өйткені сол аятта солтүстіктің патшасы даңқты жерде тұрады. Он алтыншы аяттағы тарих римдік қолбасшы Помпейдің Яһуда мен Иерусалимді тұтқындыққа түсірген кезін айқындайды.

Бірақ оған қарсы келген адам өз еркі бойынша әрекет етеді, әрі оның алдында ешкім тұра алмайды; және ол даңқты жерде тұрады, ол оның қолымен жойылатын болады. Даниял 11:16.

Мен осы аятты осы аяттың алдындағы аяттарды қарастыруымыз үшін тірек нүктесі ретінде қолдануды ниет етемін, сондықтан алдымен осы түсінікті орнықтырып қоямын. Біздің мақсатымыз — үшінші және төртінші аяттарда Александр Македонский патшалығының ыдырауынан кейін жалғасатын тарихтың 1989 жылы басталатынын, содан кейін қазіргі Украинадағы соғысты, Путиннің Батыс күштерін жеңуін және артынша Путиннің жеңіліске ұшырауын айқындайтынын көрсету; бұл он алтыншы аятқа алып келеді.

«Мысыр солтүстіктің патшасы Антиохқа қарсы тұра алмағанымен, Антиохтың өзі енді оған қарсы шыққан римдіктерге төтеп бере алмады. Енді ешбір патшалық бұл өрлеп келе жатқан күшке бұдан былай қарсы тұра алмайтын болды. Б.з.д. 65 жылы Помпей Антиох Азиялықты иеліктерінен айырып, Сирияны Рим провинциясына айналдырған кезде, Сирия жаулап алынып, Рим империясына қосылды.»

«Сол күш сондай-ақ Киелі Жерде тұрып, оны жалмауға тиіс еді. Рим б.з.д. 161 жылы Құдай халқы — яһудилермен одақ арқылы байланысқа түсті; сол күннен бастап ол пайғамбарлық күнтізбеде көрнекті орынға ие болады. Алайда ол Яһудеяға нақты жаулап алу арқылы б.з.д. 63 жылға дейін билік жүргізу құқығын иеленген жоқ; ал бұл мынадай жолмен болды.»

Помпей Понт патшасы Митридатқа қарсы жорығынан қайтып келгенде, Яһудея тағы үшін екі бәсекелес — Гиркан мен Аристокбул — өзара күресіп жатты. Олардың ісі Помпейдің алдына келтірілді; ол Аристокбулдың талаптарының әділетсіз екенін көп ұзамай аңғарды, бірақ көптен бері көксеген Арабияға жорығын аяқтағанға дейін бұл мәселе жөніндегі шешімді кейінге қалдыруды қалады да, содан соң қайта оралып, олардың ісін әділ де лайықты деп табылған түрде реттеуге уәде берді. Помпейдің шынайы ниетін ұққан Аристокбул Яһудеяға асығыс оралып, өз қарамағындағы жұртты қаруландырды әрі басқа біреуге беріледі деп алдын ала білген тәжді қандай қауіпке болса да қарамастан сақтап қалуға бекініп, табанды қорғанысқа дайындалды. Помпей қашқынды өкшелей қуды. Ол Иерусалимге жақындағанда, Аристокбул өз ұстанған жолына өкіне бастағандықтан, оған қарсы алдынан шығып, толық бағынуға және мол ақша беруге уәде етіп, істі бітіммен реттеуге тырысты. Помпей бұл ұсынысты қабыл алып, ақшаны алу үшін сарбаздар тобының басына Габинийді жіберді. Бірақ сол легат Иерусалимге келгенде, қақпалардың өзіне қарсы жабық тұрғанын көрді де, қала қабырғаларының үстінен оған қаланың бұл келісімді орындамайтыны айтылды.

«Осылайша жазасыз алдануды қаламаған Помпей өзімен бірге ұстап жүрген Аристокбулды кісендеп, дереу бүкіл әскерімен Иерусалимге қарсы аттанды. Аристокбулдың жақтастары қаланы қорғауды қалады; ал Гирканның жақтастары қақпаларды ашуды қалады. Соңғылары көпшілік болып, үстемдікке жеткендіктен, Помпейге қалаға еркін кіруге жол берілді. Осыдан кейін Аристокбулдың жақтастары ғибадатхананың тауына шегінді, бұл орынды қорғауға қаншалықты берік бел байласа, Помпей де оны бағындыруға соншалықты бел буған еді. Үш айдың соңында қабырғада шабуыл жасауға жеткілікті ойық ашылып, ол жер қылыштың күшімен алынды. Одан кейінгі сұмдық қырғында он екі мың адам өлтірілді. Тарихшының байқауынша, сол сәтте Құдайға қызмет етумен айналысып жүрген діни қызметкерлердің сабырлы қолмен және таймайтын ниетпен дағдылы қызметтерін жалғастыруын көру жүрекке әсер етерлік көрініс еді; олар айналасында достарының қырғынға беріліп жатқанын, тіпті өз қандарының құрбандықтарының қанымен жиі араласып жатқанын көрсе де, бейнебір айналаны жайлаған алапат дүрбелеңді сезбегендей көрінді.»

«Соғысты аяқтағаннан кейін Помпей Иерусалимнің қабырғаларын қиратып, бірнеше қаланы Яһудеяның қарамағынан Сирияның қарамағына өткізді де, яһудилерге алым-салық салды. Осылайша Иерусалим алғаш рет жаулап алу арқылы сол биліктің қолына түсті; ол билік “әсем жерді” оны мүлде жалмап біткенше темір қыспағында ұстап тұруы тиіс еді.» Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259, 260.

Біз бұл зерттеуді келесі мақаламызда жалғастырамыз.

Құдай халқының арасында даулы тартыс та, толқу да жоқ екендігі олардың дұрыс ілімді берік ұстап тұрғанының түбегейлі дәлелі деп есептелмеуге тиіс. Олардың ақиқат пен адасуды айқын ажыратып отырмаған болуы мүмкін деп қауіптенуге негіз бар. Киелі Жазбаларды зерттеу нәтижесінде ешқандай жаңа мәселелер көтерілмегенде, адамдарды өздерінде ақиқат бар екеніне көз жеткізу үшін Киелі кітапты өздері ізденіп зерттеуге жетелейтін пікір айырмашылықтары туындамағанда, ежелгі замандардағыдай, қазір де көпшілігі дәстүрге жабысып, өздері неге табынып жүргенін білместен құлшылық ететін болады.

Маған қазіргі ақиқат жөнінде біліміміз бар деп мойындайтын көптеген адамдардың өздерінің неге сенетінін білмейтіні көрсетілді. Олар өз сенімдерінің дәлелдерін түсінбейді. Оларда осы уақытқа арналған істің маңызын дұрыс бағалау жоқ. Сынақ уақыты келгенде, қазір басқаларға уағыз айтып жүрген кейбір адамдар өздері ұстанып жүрген көзқарастарын тексергенде, қанағаттанарлық себеп келтіре алмайтын көптеген жайттар бар екенін анықтайды. Осындай сынақтан өткенге дейін олар өздерінің зор надандығын білмеген еді. Ал шіркеуде өздерінің неге сенетінін түсінеміз деп өздігінен жорамалдайтын көптеген адамдар да бар; бірақ, дау-дамай туындағанға дейін, олар өздерінің әлсіздігін білмейді. Өздерімен бір сенімдегі адамдардан бөлініп, сенімдерін түсіндіру үшін жалғыз әрі жеке тұруға мәжбүр болғанда, өздері ақиқат ретінде қабылдаған нәрселер жөніндегі түсініктерінің қаншалықты шатасқанын көріп, таңданатын болады. Біздің арамызда тірі Құдайдан алыстау және Құдайдың даналығының орнына адамдық даналықты қою арқылы адамдарға бет бұру болғаны анық.

«Құдай Өз халқын оятады; егер өзге құралдар нәтижесіз болса, олардың арасына жат ілімдер енеді, солар оларды електен өткізіп, бидайды сабаннан айырады. Жаратқан Ие Өз сөзіне сенетіндердің бәрін ұйқыдан оянуға шақырады. Осы уақытқа лайық қымбат нұр келді. Бұл — дәл қазір үстімізден төніп тұрған қауіптерді көрсететін Киелі кітап ақиқаты. Осы нұр бізді Жазбаларды ынтамен зерттеуге және біз ұстанып жүрген ұстанымдарды барынша мұқият тексеруге жетелеуге тиіс. Құдай ақиқаттың барлық қырлары мен ұстанымдарының дұға және оразамен жан-жақты әрі табандылықпен зерттелуін қалайды. Сенушілер ақиқаттың не екенін құрайтын жорамалдар мен анық айқындалмаған түсініктерге сүйеніп тынышталмауға тиіс. Олардың сенімі Құдай сөзіне берік негізделуге тиіс, сонда сынақ уақыты келгенде және олар өз сенімдері үшін кеңестердің алдына жауап беруге әкелінгенде, іштеріндегі үміттің себебін ілтипатпен және қорқынышпен айта алатын болады.

«Қозғандар, қозғандар, қозғандар. Біз дүниеге ұсынатын тақырыптар біз үшін тірі шындық болуы тиіс. Өзіміз сенімнің негізгі баптары деп санайтын ілімдерді қорғағанда, бізге ешқашан толықтай дұрыс емес дәлелдерді қолдануға жол бермеу маңызды. Ондай дәлелдер қарсыласын үнсіз қалдыруы мүмкін, бірақ олар ақиқатты құрметтемейді. Біз тек қарсыластарымызды үнсіз қалдырып қана қоймай, ең жақын әрі ең мұқият тексеруге де төтеп беретін салмақты дәлелдерді ұсынуымыз керек. Пікірсайысшы ретінде өздерін жаттықтырғандар үшін Құдай сөзін әділдікпен қолданбай қою қауіпі зор. Қарсыласпен кездескенде, біздің шынайы күш-жігеріміз сенушіге тек сенім ұялатуды ғана көздемей,

оның санасында иланым оятатындай етіп тақырыптарды ұсынуға бағытталуы тиіс.»

«Адамның ақыл-ой жағынан ілгерілеуі қандай болса да, ол бір сәтке де Киелі жазбаларды терең әрі үздіксіз зерттеудің, ұлырақ нұр алу үшін, қажеті жоқ деп ойламасын. Халық ретінде әрқайсымызға пайғамбарлықты зерттеушілер болуға шақыру берілген. Құдай бізге ұсынатын нұрдың қандай да бір сәулесін айыра тануымыз үшін, біз қырағылықпен және шынайы ықыласпен бақылауымыз керек. Біз шындықтың алғашқы шапағын қағып алуымыз керек; ал дұғамен атқарылған зерттеу арқылы айқынырақ нұр алынуы мүмкін, оны өзгелердің алдына ұсынуға болады.

«Құдай халқы бейқам күйде болып, өздерінің қазіргі ағартылуына разы болған кезде, Оның оларды жарылқайтынынан үміттеніп алмаймыз. Оның еркі — олар өздері үшін жарқырап тұрған ұлғайтылған әрі үздіксіз арта беретін нұрды қабылдау үшін әрдайым алға қарай ілгерілеп отыруы. Шіркеудің қазіргі ұстанымы Құдайға ұнамды емес. Олардың бойына өз-өзіне сенім кіріп, соның салдарынан олар бұдан да көбірек ақиқат пен бұдан да зор нұрдың қажет екенін сезбейтін болды. Біз дәл қазір Шайтан оң жағымызда да, сол жағымызда да, алдымызда да, артымызда да әрекет етіп жатқан заманда өмір сүріп отырмыз; ал біз халық ретінде ұйқыдамыз. Құдай Өз халқын әрекетке оятатын бір дауыстың естілуін қалайды». Testimonies, 5-том, 707, 708.